

det Ansvar ved Forvaltning af Boer, hvorom der ellers er Tale for Embedsmænd. Jeg veed ikke, om det ærede Udvalg har været tilbørlig opmærksomt herpaa, men jeg henleber Opmærksomheden paa, at naar en Mand har faaet beskiftet Testamenterexecutorer til at behandle sit Bo, og naar det altsaa er private Mænd, der ifølge en privat Mand's Willie behandle Boet, saa søres der ganske vist et Tilsyn med disse Testamenterexecutorer fra Embedsmænds Side, men dette Tilsyn er af en helt anden Art og Beskaffenhed end det Tilsyn, der søres med Skiftesforvaltningen, naar denne foretages af Embedsmænd, og hvis der ved Skiftet sker nogen Forulempelse af Arvingerne eller andre Private ved disse private Testamenterexecutorer, saa forekommer det mig, at de private Arvinger ere nærmest til at bære det Tab, som er en Følge af den private Mand's Willie, der har indsat disse Testamenterexecutorer. — Jeg tror, at jeg efter disse Udtalelser kun har tilbage Forslagene under Nr. 38, 61 og 67 samt 70. De 3 førstnævnte Forslag gaar ud paa at udfylde nogle Bestemmelser af Lovforslaget, med Hensyn til hvilke jeg ved Sagens Forelæggelse selv udtalte, at de selvfølgelig maatte udgaa af dette Lovforslag, naar Lovforslaget om Skiftegebyrer vedtoges, idet de omhandlede Bestemmelser ogsaa findes i det Lovforslag, der handler om denne Gjensidighed og naturlig have deres Plads der. Jeg havde imidlertid ikke fundet mig foranlediget til at udtage dem af nærværende Lovforslag, da jeg forelagde det i denne Samling, fordi det altid stillede sig som uviist, om Lovforslaget om Skiftegebyrer vilde blive vedtaget, og hvis det ikke vedtoges, maatte Bestemmelserne formentlig findes i det foreliggende Lovforslag. Jeg har altsaa under Forbehold Intet imod disse Forslag om, at de omtalte Bestemmelser skulle udgaa; men mit Forbehold er naturligvis dette, at hvis det skulde vise sig, at Lovforslaget om Skiftegebyrer ikke kommer ud, maa Bestemmelserne sættes ind igjen i det foreliggende Lovforslag. Selvfølgelig kan man ikke, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) gjorde, søge et Argument for Forslaget under Nr. 70 deri, at der foran er stillet Forslag om at lade de omtalte Bestemmelser udgaa. Jeg indrømmer naturligvis, at forsaavidt man lader disse Bestemmelser og navnlig § 90 gaar ud, vilde det ikke være rigtigt at vedtage Lovforslaget, forinden man ogsaa fik Lovforslaget om Skiftegebyrer vedtaget. Men Sagen lader sig meget let ændre paa den af mig antydede Maade, derved nemlig, at man sætter disse Bestemmelser ind igjen, naar det skulde vise sig, at Lovforslaget om Skiftegebyrer ikke vedtages. Derfor mener jeg, at vi, hvad det Spørgsmaal angaar, som kommer frem under Nr. 70, ikke behøve at tage Hensyn til de andre tidligere Forslag; lader os betragte dette ganske alene for sig selv. Naar da nu det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) begyndte sit

Jorsvar for Forslaget under Nr. 70 med det Spørgsmaal: Hvorfor blev Skiftelovforslaget ikke til Lov forrige Gang? og naar han derpaa gav det Svar: Det var, fordi man vilde have Skiftegebyrerne forandrede med det Samme, saa tillader jeg mig dertil at bemærke, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har erindret rigtigt i denne Henseende. Det forekommer mig, at Grunden til, at Lovforslaget om Skiftevesenets Omordning ikke blev til Lov i forrige Samling, var den, at det indkom saa sent til dette Thing, at der ikke blev den Tid til at behandle det, som det ærede Thing ansaa det for nødvendigt at have dertil. Dersom Samlingen havde været, jeg vil ikke sige en Maaned, men blot 14 Dage længere, end den var, nærer jeg ingen Tvivl om, at Lovforslaget allerede vilde være blevet til Lov i forrige Samling. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det Lovforslag, vi idag behandle, ikke har nogen videre Betydning, forinden vi faae en Lov om Skiftegebyrerne, at det ikke er saa meget det Theoretiske, hvorpaa det kommer an, som det Finantzielle, maa jeg vel i denne Henseende bære mig for det ærede Medlem, for saa vidt han mulig har en bedre Forestilling end jeg om, hvad det er, der fortrinsvis lægges Vægt paa. Det kan gjerne være, at man lægger mere Vægt paa det Finantzielle end paa det Theoretiske, som han kaldte det; men jeg maa protestere imod, at man kalder dette Lovforslag det theoretiske. Jeg vil bestemt paastaa, at det er i høi Grad af praktisk Indhold, for saa vidt det i høi Grad angaar praktiske Forhold og Forhold, med Hensyn til hvilke man nok skal faae at vide, at det har sin store Betydning, om Lovforslaget bliver til Lov eller ikke. Dette Lovforslag gaar jo ud paa at indføre privat Skifte i mange Tilfælde, hvor det ikke finder Sted nu, og at give Arvingerne en bestemt og mere indgribende Indvirkning paa Ordningen af deres egne Anliggender end den, de hidtil have haft, og i Forbindelse hermed staa de forskjellige andre Bestemmelser, som jeg ikke nærmere skal opholde mig ved. Jeg tror ikke, at det med nogen Sandhed kan siges, at dette blot er Theori, at dette ikke har praktisk Betydning. Men jeg kan da heller ikke forstaa, at man vil betinge en Reform af, at man ogsaa faar en anden Reform. I forrige Samling udtalte man, at det maatte kunde være rigtigt ikke at vedtage Lovforslaget dengang, fordi man saa maatte kunde bedre have et Slags Klemme paa Regjeringen til at komme med et Lovforslag om Skiftegebyrerne. Jeg tillod mig dengang at sige, at medens en Lov om Omordningen af Skiftevesenet meget godt kunde existere, uden at der kommer en ny Lov om Skiftegebyrerne, var en Lov om Skiftegebyrernes Omordning betinget af en foregaaende Omordning af Skiftevesenet, og derfor var det naturligt, at den Lov, der handler om det Sidste, ogsaa kom først. Jeg sagde, at det var saa langt fra, at det var Tanken